

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.983 van 27 april 2015
in de zaak A. 212.258/IX-8359**

In zake: 1. Rudi DE COSTER
2. Dirk LALEMANT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en François Tulkens
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 april 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 30 januari 2014 ‘tot wijziging van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 5 juni 2008 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 maart 2015 en 20 april 2015.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Dirk Lalemant, in persoon, advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Kyoto Van Herreweghe, die *loco* advocaten Patrick Peeters en François Tulkens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert de Bleeckere heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De eerste verzoeker is secretaris van de representatieve vakorganisatie ACV Openbare Diensten en hij is, naar eigen zeggen, in die hoedanigheid lid van sectorcomité XV.

De tweede verzoeker is statutair ambtenaar bij de diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, bekleed met de graad van directeur (rang A3). Hij is tevens afgevaardigde van het ACV Openbare Diensten.

3.2. Het administratief statuut van de ambtenaren van de diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie is vastgesteld bij het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 5 juni 2008 ‘houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad’ (BS 2 september 2008), hierna ‘het besluit van het Verenigd College van 5 juni 2008’ genoemd.

De artikelen 11, §§ 2 en 3, en 15 van dit besluit bepalen aanvankelijk, respectievelijk onder hoofdstuk IV ‘Ambtenaren’ en hoofdstuk V ‘Directieraad’ van titel I “Organisatie van de Diensten van het Verenigd College” van boek II ‘Administratief Statuut’, het volgende:

- artikel 11, §§ 2 en 3:

“§ 2. De rang bepaalt de betrekkelijke waarde van een graad in zijn niveau.

Elke rang wordt met een letter gevolgd door een cijfer aangeduid: de letter verwijst naar het niveau, het cijfer plaatst de rang binnen het niveau; het hoogste cijfer stemt overeen met de hoogste rang.

De rangen worden verdeeld onder de niveau als volgt :

1° in niveau A, vier rangen gerangschikt van rang A1 tot rang A5;

[...]

Het niveau A is het hoogste niveau.

§ 3. De graad is de titel die de ambtenaar in een rang situeert en hem machtigt tot het bekleden van een van de betrekkingen welke met die graad overeenstemmen.

Volgende graden worden opgericht :

in rang A5: leidend ambtenaar;

in rang A4: adjunct-leidend ambtenaar;

in rang A3: directeur;

in rang A1: geneesheer;

[...].”

- artikel 15:

“Binnen de Diensten van het Verenigd College is er een directieraad. Deze bestaat uit de leidend ambtenaar, de adjunct-leidend ambtenaar en de directeurs.”

3.3. Op 26 april 2012 verleent het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zijn goedkeuring, in tweede lezing, aan een eerste ontwerp van besluit tot wijziging van het besluit van 5 juni 2008, hierna ‘het eerste ontwerpbesluit’ genoemd.

Dit eerste ontwerpbesluit bevat voor de voorliggende zaak geen relevante bepalingen.

3.4. Voorafgaand aan de voormelde goedkeuring van het eerste ontwerpbesluit, werd over dat besluit onderhandeld met de representatieve vakorganisaties van het personeel. Deze hebben evenwel niet ingestemd met de ontworpen regeling van de mandaten, zodat een “protocol van onenigheid” werd opgesteld.

3.5. Op 6 juni 2012 verleent de afdeling Wetgeving van de Raad van State haar advies nr. 51.355/2 over het eerste ontwerpbesluit.

3.6. Op 11 juli 2013 verleent het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zijn goedkeuring, in eerste lezing, aan een tweede ontwerp van besluit tot wijziging van het besluit van 5 juni 2008, hierna ‘het tweede ontwerpbesluit’ genoemd.

Dit tweede ontwerpbesluit beoogt de wijziging van drie artikelen van het besluit van 5 juni 2008. Van belang voor de voorliggende zaak zijn de artikelen 1 en 2 van het ontwerpbesluit, die bepalen:

- artikel 1:

“In 11 van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 5 juni 2008 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad worden volgende wijzigingen aangebracht:

In het § 2, derde lid, 1° wordt het woord ‘vier’ vervangen door ‘vijf’;

In § 3 worden tussen de woorden ‘in rang A4: adjunct-leidende ambtenaar’ en de woorden ‘in rang A3: directeur’ de woorden ‘in rang A4: directeur-diensthof’ toegevoegd.”

- artikel 2:

“Artikel 15 van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt:

‘Art. 15. Binnen de diensten van het Verenigd College is er een directieraad. Deze bestaat uit de leidend ambtenaar, de adjunct-leidend ambtenaar en de directeur-diensthofden. Bij afwezigheid van directeur-diensthofden maken de directeurs deel uit van de directieraad.’”

Het Verenigd College geeft voorts opdracht aan zijn leden die bevoegd zijn voor het Openbaar Ambt, om de syndicale onderhandelingen te voeren in sectorcomité XV en, indien deze onderhandelingen geen fundamentele wijzigingen met zich meebrengen, advies te vragen aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

3.7. De onderhandelingen met de representatieve vakorganisaties van het personeel leiden tot protocol nr. 2013/ggc/01 waaruit blijkt dat de vakorganisaties “hun goedkeuring niet [kunnen] verlenen” omwille van “het gebrek aan beschrijvingen van de functies, de organisatie van de overgedragen taken en het *ad hoc*-personeel”. Er wordt derhalve een “protocol van onenigheid” opgesteld.

3.8. Op 2 december 2013 verleent de afdeling Wetgeving van de Raad van State haar advies nr. 54.424/2 over het tweede ontwerpbesluit.

Dit advies vermeldt:

“Luidens Protocol nr. 2013/ggc/01 dat bij de adviesaanvraag gevoegd is, hebben de vakbonden zich niet akkoord verklaard met het ontwerp. Zij rechtvaardigen hun afkeuring ‘door het gebrek aan beschrijvingen van de functies, de organisatie van de overgedragen taken en het *ad hoc*-personeel’.

Bij gebrek aan de uitdrukkelijke vermelding in de betekening dat, in geval van onenigheid zonder wijziging van het ontwerp tot gevolg, het ontwerp aan de afdeling Wetgeving voorgelegd kon worden, mag er niet van uitgegaan worden dat het Verenigd College, bij de huidige stand van het dossier en bij ontstentenis van een nieuw inhoudelijk onderzoek van het ontwerp door dat College, de leden bevoegd voor het Openbaar Ambt ermee belast zou hebben het advies van de Raad van State te vragen, want een protocol van onenigheid wijst op een sterker verzet van de vakbonden tegen het ontwerp dan een akkoordbevinding ten gevolge van fundamentele wijzigingen.

De adiëring van de Raad van State is bijgevolg niet-ontvankelijk.”

3.9. Bij nota van 24 januari 2014 wordt de dagorde van de vergadering van het Verenigd College van 30 januari 2014 vastgesteld. Punt B-6 van deze dagorde betreft het “[o]ntwerp van besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie tot wijziging van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 5 juni 2008 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad”.

3.10. Op 30 januari 2014 keurt het Verenigd College een ontwerp van besluit goed tot wijziging van het besluit van 5 juni 2008. Dit goedgekeurde ontwerpbesluit integreert het eerste en tweede ontwerpbesluit.

De artikelen 1 en 2 van dit goedgekeurde ontwerpbesluit hernemen de artikelen 1 en 2 van het tweede ontwerpbesluit.

3.11. Op 18 februari 2014 wordt het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 30 januari 2014 ‘tot wijziging van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 5 juni 2008 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad’ bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

IV. Nadere precisering van het voorwerp van het beroep

4. In haar memorie van antwoord werpt de verwerende partij met betrekking tot het voorwerp van het beroep het volgende op:

“Verzoekers vorderen in hun verzoekschrift van 16 april 2014 de gehele vernietiging van het besluit van 30 januari 2014 van het Verenigd College.

Uit de ontwikkeling van de middelen blijkt evenwel dat verzoekers uitsluitend grieven aanvoeren tegen de artikelen 1 en 2 van het besluit van 30 januari 2014, die voorzien in de invoering van de graad ‘directeur-diensthofd’ in niveau A en in een wijziging van de samenstelling van de directieraad.

Het voorwerp van het vernietigingsberoep dient dan ook tot die bepalingen te worden beperkt.”

5. In hun memorie van wederantwoord maken de verzoekers geen enkel bezwaar tegen de door de verwerende partij vooropgestelde beperking van het voorwerp van het beroep.

Ook op het standpunt dat de auditeur-verslaggever hierover inneemt in zijn verslag over de zaak, namelijk dat “[b]ij gebreke aan enige repliek van de verzoekers moet ingestemd worden met de stelling van de verwerende partij”, volgt in de laatste memorie van de verzoekers geen enkele reactie.

6. In die omstandigheden vermag de Raad van State, na eigen onderzoek, op zijn beurt het standpunt van de verwerende partij met betrekking tot de beperking van het voorwerp van het beroep tot de artikelen 1 en 2 van het bestreden besluit bij te vallen.

Zoals ook het betoog van de verwerende partij doet blijken, zijn de artikelen 1 en 2 afsplitsbaar van de overige bepalingen van het bestreden besluit.

V. Onderzoek van de middelen

A. Voorafgaande opmerking in verband met het belang van de eerste verzoeker

7. De eerste verzoeker voert in zijn inleidend verzoekschrift aan dat hij secretaris is van de representatieve vakorganisatie ACV Openbare diensten en dat hij in die hoedanigheid deel uitmaakt van sectorcomité XV. Hij leidt daaruit af dat hij “derhalve voldoende belang [heeft] om onderhavige procedure in te stellen”.

8. De Raad van State bevestigt dat de eerste verzoeker als lid van sectorcomité XV gewis een functioneel belang heeft bij de eerbiediging van de prerogatieven die hij uit dat lidmaatschap put. Ter behartiging van dat belang vermag hij evenwel alleen middelen aan te voeren die strekken tot de eerbiediging van die prerogatieven.

In dit geval moet worden vastgesteld dat alleen het tweede middel een dergelijk middel is. Bijgevolg kan alleen dat middel in hoofde van de eerste verzoeker in aanmerking worden genomen.

B. Eerste middel

Standpunt van de partijen

9. De tweede verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van “o.a.” artikel 160 van de Grondwet, “o.a.” artikel 75 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’ en “o.a.” artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Hij betoogt dat de artikelen 1 en 2 van het betreden besluit een fundamentele wijziging inhouden ten aanzien van het eerste ontwerpbesluit dat werd voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State en waarover op 6 juni 2012 advies nr. 51.355/2 werd verstrekt. Zelf hebben die bepalingen niet het voorwerp uitgemaakt van een gemotiveerd advies. Nochtans moet een ontwerpbesluit dat na een eerste advies fundamentele wijzigingen ondergaat, opnieuw aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State worden voorgelegd indien die wijzigingen niet tot doel hebben te beantwoorden aan de opmerkingen van de afdeling Wetgeving.

Volgens de tweede verzoeker is een uitspraak van de afdeling Wetgeving waarbij zij een adviesaanvraag onontvankelijk verklaart, geen gemotiveerd advies zoals bedoeld in artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Advies nr. 54.424/2 van 2 december 2013 is dan ook geen gemotiveerd advies. Ingevolge het niet-akkoord van de vakorganisaties had het ontwerp opnieuw moeten worden voorgelegd aan het Verenigd College, dat dan met kennis van zaken expliciet had moeten beslissen of het ontwerp al dan niet werd aangepast. Eventueel had het Verenigd College met consensus, op grond

van artikel 75 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’, kunnen beslissen om zijn leden die bevoegd zijn voor het Openbaar Ambt te gelasten het ontwerp, niettegenstaande het protocol van niet-akkoord, voor te leggen aan de afdeling Wetgeving opdat een gemotiveerd advies zou kunnen worden gegeven. Dit is evenwel niet zo gebeurd.

10. De verwerende partij antwoordt dat de artikelen 1 en 2 van het bestreden besluit, die overeenstemmen met de artikelen 1 en 2 van het tweede ontwerpbesluit, wel degelijk voor advies werden voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Deze bepalingen hebben namelijk het voorwerp uitgemaakt van advies nr. 54.424/2 van 2 december 2013.

De verwerende partij wijst erop dat het Verenigd College bij beslissing van 11 juli 2013 zijn leden die bevoegd zijn voor het Openbaar Ambt heeft gemachtigd om het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State te vragen indien de syndicale onderhandelingen niet zouden leiden tot fundamentele wijzigingen aan het goedgekeurde ontwerpbesluit. Aangezien er ingevolge de syndicale onderhandelingen inderdaad geen wijzigingen aan het tweede ontwerpbesluit werden aangebracht, kon dit ontwerpbesluit volgens haar op een ontvankelijke wijze voor advies aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

Het eerste middel, zo stelt de verwerende partij, mist dan ook feitelijke grondslag.

Beoordeling

11. Voor zover de tweede verzoeker in het middel de schending aanvoert van “o.a.” artikel 160 van de Grondwet, “o.a.” artikel 75 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’ en “o.a” artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, geeft hij

aan dat hij ook de schending van andere grondwettelijke of wettelijke bepalingen dan de genoemde niet uitsluit.

De tweede verzoeker geeft aldus aan het middel evenwel een onbepaalde inhoud, wat tot gevolg heeft dat het in zoverre niet kan worden aangenomen als een rechtsmiddel zoals bedoeld in artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, dit wil zeggen als een voldoende duidelijke omschrijving van de geschonden geachte rechtsregel of rechtsbeginsel en van de wijze waarop die schending zich heeft voorgedaan.

Ambtshalve dient dan ook te worden vastgesteld dat het middel in zoverre niet ontvankelijk is.

12. Artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt onder meer dat de leden van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid en enkele uitzonderingen die te dezen niet van toepassing zijn, ieder wat hem betreft, alle ontwerpen van reglementaire besluiten aan het met redenen omklede advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State onderwerpen.

13. In dit geval is niet betwist dat het bestreden besluit en in het bijzonder de regeling van de door de tweede verzoeker geïmplementeerde artikelen 1 en 2 van dat besluit, aan het voorafgaande advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State diende te worden onderworpen.

De verwerende partij is van oordeel dat aan deze substantiële vormvoorwaarde werd voldaan, aangezien de afdeling Wetgeving op 2 december 2013 advies nr. 54.424/2 over het tweede ontwerpbesluit heeft gegeven.

Dit standpunt van de verwerende partij kan evenwel niet worden bijgevalen. Er mag immers niet aan worden voorbijgegaan dat dit advies louter betrekking had op de ontvankelijkheid van de adviesaanvraag en besloot tot de onontvankelijkheid van die aanvraag. Derhalve heeft de afdeling Wetgeving nog geen “met redenen omkleed advies” gegeven over het ontwerpbesluit als zodanig, dat zij niet heeft onderzocht.

14. De verwerende partij meent dat de afdeling Wetgeving ten onrechte heeft geoordeeld dat de adviesaanvraag onontvankelijk was. Zij stelt dat de leden van het Verenigd College die bevoegd zijn voor het Openbaar Ambt gemachtigd waren het ontwerpbesluit voor advies aan de afdeling Wetgeving voor te leggen indien aan het ontwerpbesluit geen fundamentele wijzigingen moesten worden aangebracht ingevolge de onderhandelingen met de representatieve vakorganisaties. Aangezien deze onderhandelingen effectief niet hebben geleid tot wijzigingen aan het tweede ontwerpbesluit, was de adviesaanvraag volgens haar wél ontvankelijk.

Ook dit standpunt kan niet worden aangenomen.

Het doet immers hoe dan ook geen afbreuk aan het feit dat advies nr. 54.424/2 van de afdeling Wetgeving slechts een advies is dat de onontvankelijkheid van de adviesaanvraag vaststelt en géén “met redenen omkleed advies” in de zin van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

15. De tweede verzoeker voert in het eerste middel dan ook terecht aan dat artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State werd geschonden, doordat geen gemotiveerd advies over het tweede ontwerpbesluit – en dus ook niet over de wijzigingen van de artikelen 11, §§ 2 en 3, en 15 van het besluit van 5 juni 2008 door de artikelen 1 en 2 van het bestreden besluit – werd gegeven.

16. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond en noopt tot de vernietiging van de artikelen 1 en 2 van het bestreden besluit.

C. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

17. De verzoekers voeren in het tweede middel de schending aan van de artikelen 2 en 9 van de wet van 19 december 1974 ‘tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel’.

Zij betogen dat “[de] verwerende partij na [advies nr. 54.424/2 van 2 december 2013] van de Raad van State nog een aantal belangrijke wijzigingen [heeft] doorgevoerd aan de tekst van het ontwerp van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie tot wijziging van het besluit van het Verenigd College [...] van 5 juni 2008 [...] zonder deze wijzigingen opnieuw te onderhandelen met de representatieve vakorganisaties”.

18. In haar memorie van antwoord merkt de verwerende partij op dat de verzoekers in hun inleidend verzoekschrift niet uiteenzetten “welke bepalingen van het bestreden besluit zij viseren”.

19. In hun memorie van wederantwoord herhalen de verzoekers zonder meer het middel.

Beoordeling

20. In het auditoraatsverslag wordt het middel op de volgende beredeneerde wijze beoordeeld:

“De schending van de artikelen 2 en 9 van de syndicale wet wordt gesteund op een aantal belangrijke wijzigingen die nog aan het ontwerp werden doorgevoerd na het advies van de Raad van State en die niet onderhandeld werden met de representatieve vakorganisaties.

De verwerende partij merkt in haar memorie van antwoord terecht op dat dit standpunt door geen enkel stuk gestaafd wordt en dat de verzoekers evenmin aanduiden over welke bepalingen het gaat.

Ook in haar memorie van wederantwoord geven de verzoekers die verduidelijking niet.

Het middel is derhalve onontvankelijk aangezien het niet duidelijk is gesteld zodat het niet onderzocht kan worden. Het komt de Raad van State niet toe in de plaats van de verzoekers het middel te ontwikkelen.”

21. Nu de verzoekers in hun laatste memorie op deze beoordeling van het middel in het auditoraatsverslag geen enkele reactie hebben, kan de Raad van State te dezen, na eigen onderzoek, ermee volstaan deze beoordeling bij te vallen.

22. Het tweede middel is niet ontvankelijk.

D. Slotsom

23. Aangezien het tweede middel – het enige dat voor de eerste verzoeker kan worden ingepast in zijn functioneel belang bij het beroep – niet ontvankelijk is, dient het beroep in zijn hoofde te worden verworpen.

24. Het beroep is ontvankelijk en gegrond in hoofde van de tweede verzoeker.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep tot nietigverklaring in hoofde van de eerste verzoekende partij.

2. De Raad van State vernietigt de artikelen 1 en 2 van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 30 januari 2014 ‘tot wijziging van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 5 juni 2008 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad’.

3. De eerste verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van haar beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring van de tweede verzoekende partij, begroot op 200 euro.

4. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het voornoemde besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 april 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren